

Riis de *(Nis Albrecht Johannsen d. Ä.)*

En hart, wat nint as söri heet,
kânt niinj fernäide stüne,
dåt as foon åle wråål ferleet
än kamt bål for e hüne.

/: Jåå, luklik as, di dåt ferjeet,
wat ham duch ai mör anre leet. :/

En föögel, di am mjarnem schungt,
di snåpt e kåt iir't eene;
dåt luk, wat ouert hood üs hångt,
dåt koon matiinj's ferswine.

/: Duch täiw en lait än hüülj mån stal,
dåt kamt iinj's' wi, wan Good et wal. :/

Wan uk üüs schap låpt riin fertwas,
iinj gån's ferdraide wine,
sü hoowe we duch fåliwas,
dåt we di huuwen fine.

/: We san ai trung än fååse mödj,
wan't lung uk wåårt, dåt wårt duch gödj. :/

Sü riis de nü än wees fernäid,
än lätj et hood ai hänge.

Ma ångst än söri, as huum säit,
leet ham duch ninte twänge.

/: Huum wiitj? Dåt luk as tachtebai,
sü wees fernäid än söri ai. :/

(In: Heinsen, Thomas (Hg.). [1998?]. *Frasch schungeböök. Fräsche liidere. Plattdüütsche Leder* (Serie Andersen-Haus 5). Risem-Lonham: Fräsche Feriin for e Ååstermååre. S. 61)